

РЕШЕНИЕ

№ 49

гр. Павликени, 07.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАВЛИКЕНИ, III СЪСТАВ, в публично заседание на осми ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Цветомил Б. Горчев

при участието на секретаря Боряна Д. Николова
като разглежда докладваното от Цветомил Б. Горчев Административно наказателно дело № 20214140200246 по описа за 2021 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Обжалвано е Наказателно постановление (НП) № 21-0311-000192/23.04.2021 г. на Началник РУ към ОДМВР - Велико Търново, РУ - Павликени, с което на Б. М. В., ЕГН ***** от село Б., Община Л., област П., ул. ***, на основание чл. 178 д от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание - „ГЛОБА“ в размер на 200 (двеста) лева за административно нарушение по чл. 98, ал. 2, т. 4 от ЗДвП. Излага подробни съображения за незаконосъобразност на атакувания акт и моли съда да отмени наказателното постановление. В с.з. лично поддържа жалбата.

Въззиваемата страна, редовно призована, не изпраща представител. Становище не ангажира.

Съдът, след като взе предвид изложеното в жалбата и след като анализира събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е подадена в преклузивния 7 - дневен срок за обжалване, изхожда от надлежна страна и е насочена срещу подлежащ на обжалване акт, поради което се явява процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С акт за установяване на административно нарушение ***, бл. № *** от 23.03.2021 г. актосъставителят А.Н. е констатирал, че на 23.03.2021 г., около 12.28 часа на улица „В.Л. в гр. П., „срещу № *** управлява лек автомобил „АУДИ А4“ с рег. № ***, лична собственост като е паркирал на място, определено за хора с трайни увреждания, обозначено с маркировка.“ Актосъставителят е отбелязал още, че с това деяние жалбоподателят виновно е нарушил разпоредбата на чл. 98, ал. 2, т. 4 от ЗДвП „- ЛИЦЕ, КОЕТО БЕЗ ДА ИМА ТОВА ПРАВО, ПАРКИРА НА МЯСТО ОПРЕДЕЛЕНО ЗА ПС, ОБСЛУЖВАЩИ ХОРА С ТРАЙНИ УВРЕЖДЕНИЯ ИЛИ ЗА ПС ПРИСПОСОБЕНО И УПРАВЛЯВАНО ОТ ХОРА С ТРАЙНИ УВРЕЖДЕНИЯ.“

Въз основа на този акт наказващият орган е издал атакуваното наказателно постановление, с което на основание чл.178д от ЗДвП на жалбоподателя е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лв.

Съдът намира, че актът за установяване на административно нарушение и издаденото въз основа на него наказателно постановление са издадени от съответните компетентни за това органи – приложената заповед.

Установява се следната фактическа обстановка:

На процесната дата, след получен сигнал в РУ за паркиран лек автомобил на място, предназначено за хора с трайни увреждания, свидетелите Н. и Г., двамата униформени служители на РУ - Павликени се отправли към посоченото в сигнала място. Действително на посочения адрес намерили лек автомобил „АУДИ А4“ с рег. № ***. След справка установили собственика – жалбоподателя. Лекият автомобил бил паркиран на място на паркинга, на асфалта на което бил нарисуван международния символ за достъпност - знак за инвалидно количка. Мястото не било боядисано в синя маркировка и нямало поставен пътен знак „Д21“ – показанията на актосъставителя.

За начина на обозначаване, така както е описан по-горе свидетелства и св. Енев.

Тази фактическа обстановка се установява от всички устни и писмени доказателства по делото, които са точни ясни и непротиворечиви.

Съгласно разпоредбата на чл. 98, ал. 2 , т. 4 от ЗДвП, престоят и паркирането са забранени на места, определени за хора с трайни увреждания. Наредба № 18 от 23.07.2001 г. за сигнализация на пътищата с пътни знаци регламентира видовете пътни знаци и другите средства за сигнализиране. Съгласно чл. 3 от тази наредба, пътните знаци могат да се използват самостоятелно или в съчетание с пътна маркировка, светлинни сигнали и други средства за сигнализация и организация на движението. Те се поставят в обхвата на пътя при спазване изискванията на тази наредба, а в населените места - съгласно проект за организация на движението, разработен въз основа на генералния план за организация на движението. Съгласно чл. 120 от същата наредба, пътен знак Д21 "Инвалид" се използва за сигнализиране на място, предназначено за паркиране само на пътни превозни средства, обозначени с опознавателен знак "Инвалид". Пътният знак се поставя самостоятелно или в съчетание с пътни знаци В28 или Д19. Наредба № 4 от 2009 г. за проектиране, изпълнение и поддържане на строежите в съответствие с изискванията за достъпна среда за населението, включително

за хората с увреждания и по-точно чл. 22 от нея, указва следното: местата за паркиране на автомобили на хора с увреждания се обозначават с пътен знак Д21 "Инвалид" в съответствие с Наредба № 18 от 2001 г. за сигнализация на пътищата с пътни знаци и с пътна маркировка с международния символ за достъпност (светло синя маркировка със знак за инвалидна количка).

Това са нормите регламентиращи обозначаването на местата за паркиране от хора с увреждания, които следва да са известни на контролните и наказващи органи.

Установява се от показанията на разпитаните свидетели, че на мястото за паркиране, за което се твърди, че е предназначено за паркиране на хора с трайни увреждания и за паркирането върху което жалбоподателят е санкциониран, няма поставен пътен знак Д21, нито пътна маркировка с международния символ за достъпност - светло синя маркировка със знак за инвалидна количка. Самото определяне на тези места от своя страна става с нарочен акт на субекта, който стопанисва обекта, което АНО не доказва в настоящото производство – това предвид обстоятелството, че мястото не е обозначено по законовия ред. Рисуването символи по едно парко-място, не по законовия ред не е годин акт, с който едно място се отрежда за паркиране от хора с увреждания.

Следователно за мястото за паркирането, върху което жалбоподателят е санкциониран няма доказателства по делото да е определено като такова съгласно нормативните изисквания, нито пък е обозначено съгласно изискванията на нормативната база. Затова то не може да представлява място за паркиране на хора с трайни увреждания по смисъла на ЗДвП.

Предвид изложеното, съдът счита, че наказващият орган е направил абсурден извод, квалифицирайки деянието като административно нарушение по чл. 98, ал.2, т.4 от ЗДвП. От това следва и че издаденото наказателно постановление е неправилно и следователно незаконосъобразно и като такова следва да бъде отменено.

Извън изложеното и за пълнота следва да се има предвид, че един от основните реквизити на НП е установен в чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, а именно точно ясно и конкретно описание на нарушението, с оглед възможността на нарушителя да се запознае с повдигнатото му обвинение и да организира адекватно защитата си. В настоящия случай следва да се отбележи, че както в АУАН, така и в НП липсва описание на нарушение, тъй като не е конкретизиран начина на извършване на нарушението. Разпоредбата на чл. 98, ал. 2, т.4 от ЗДвП, вменена като нарушена, предвижда забрана за паркиране на места, определени за хора с трайни увреждания и за начина на обозначаване се писа по-горе. Збраната за паркиране на места, предвидени за спиране на хора с трайни увреждания обаче предвижда и изключения, в случай че паркиралия на това място има издадена по реда на чл. 99 а от ЗДвП карта за паркиране на местата, определени за превозните средства, обслужващи хора с трайни увреждания. В НП относно наличието или липсата на издадена на жалбоподателя такава карта липсва каквото и да е описание.

Вярно е, че начина на обозначаване на мястото се установява от показанията на свидетелите, които са категорични че мястото на което е бил паркирал жалбоподателя не е било обозначено със знак Д21. Същите не дават показания обаче дали нарушителят не е представил инвалидна карта и че такава не била поставена на предното стъкло, както изисква чл.18, ал.1, т.7 от Правилника за приложение на Закона за движение по пътищата (ППЗДвП). Тези обстоятелства характеризиращи нарушението не са описани в обжалваното НП.

Недопустимо е при въззивния контрол, съдът да извежда волята на административнопоказващия орган по метода на тълкуването и в този смисъл да замества органа в неговата дейност по вземане на решение за налагане на съответно наказание при констатации за извършено нарушение при виновно поведение на автора.

Липсата на ясно и точно описание на нарушението, водещо нарушаване

правото на защита на нарушителя, представлява съществено процесуално нарушение и е достатъчно НП, като незаконосъобразно да бъде отменено.

По всички изложени съображения обжалваното постановление е неправилно, необосновано и незаконосъобразно и следва да бъде отменено.

РЕШИ:

ОТМЕНЯ ИЗЦЯЛО Наказателно постановление (НП) № 21-0311-000192/23.04.2021 г. на Началник РУ към ОДМВР - Велико Търново, РУ - Павликени, като НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Велико Търново в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Павликени: _____